

Omfördelning av andelstal mellan län

Delredovising av uppdrag 3.B.12
enligt regleringsbrevet 2026

Omslagsbild: Illustrerad bild föreställande åtta barn i olika åldrar

Illustration: Kristines Illugrafiska

Diarienummer: 850-2263-2026

Författare: Karin Eriksby (Länsstyrelsen Örebro län), Anna Ekermo Tagesson (Länsstyrelsen Östergötland) och Linnéa Lagergren (Länsstyrelsen Västernorrland)

Kontaktuppgifter:

Länsstyrelsen Västernorrland

Postadress: 871 86 Härnösand

Telefon: 0611-34 90 00

E-post: vasternorrland@lansstyrelsen.se

Webb: www.lansstyrelsen.se/vasternorrland

Förord

Länsstyrelserna har på regeringens uppdrag sett över möjligheten till omfördelning av anvisningsandelar för ensamkommande barn även mellan län då det i nuvarande system endast är möjligt att omfördela andelstal mellan kommuner i ett och samma län. Uppdraget kommer från ett behov som länsstyrelserna lyft i sina återrapporteringar. I enlighet med uppdraget har arbetet skett i samverkan med Migrationsverket och SKR samt i samråd med Socialstyrelsen och inom ramen för det befintliga systemet.

De erfarenheter som länsstyrelserna, Migrationsverket och SKR har av omfördelning och anvisning av andelstal har omhändertagits och bidragit till analysen. Uppdraget har genomförts under en tid som präglas av förändringar inom politikområdena asyl och migration samt integration där en rad förslag fortfarande behandlas, vilket försvårat konsekvensanalysen. Det samma gäller tidsaspekten då vissa delar, exempelvis möjligheten att analysera de olika handlingsalternativen utifrån olika scenarier inklusive ett högt mottagande, inte föreläggat.

Intentionen med redovisningen av vårt uppdrag är att, inom befintligt system, analysera hur vi kan stärka ensamkommande barns rättigheter.

Daniel Gustafsson
Länsråd
Länsstyrelsen Västernorrland

Innehållsförteckning

1	Bakgrund	1
1.1	Uppdrag, avgränsning och tillvägagångssätt.....	2
2	Nuvarande anvisningssystem	3
2.1	Reglering av anvisningar	3
2.2	Reglering av omfördelning av anvisningsandelar	4
2.3	Anvisningsmodell baserad på andelar	5
2.3.1	Så fungerar anvisningsmodellen	5
2.3.2	Nuvarande förutsättningar för omfördelning av andelar	6
2.3.3	Anvisningar på grund av anknytning	7
2.3.4	Ensamkommande barn som är kvotflyktingar	7
2.4	Utfall av anvisningar och omfördelningar	8
2.4.1	Anvisningar åren 2021 - 2025	8
2.4.2	Omfördelningar åren 2021 - 2026	9
2.4.3	Erfarenheter från kommunerna som omfördelat	9
2.5	Ersättningssystemet	10
3	Förändringar med relevans för uppdraget	12
3.1	En ny mottagandelag	12
3.1.1	Fler anvisningar till kommuner där Migrationsverket har asylboende	12
3.2	Migrations- och asylpakten	13
3.3	Tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare - en ny lag om bosättning	14
3.3.1	Ökat kommunalt inflytande	14
4	Handlingsalternativ	16
4.1	Alternativ för att genomföra omfördelning av andelar	16
4.1.1	Nationell omfördelning utifrån nationell samordning.....	16
4.1.2	Omfördelning mellan län utifrån mellankommunal samordning.....	17
4.2	Anvisning primärt till kommuner som önskar ökad andel	18
5	Konsekvensanalys	19
5.1	Konsekvenser för barn	19
5.2	Konsekvenser för kommuner	19
5.3	Konsekvenser för länsstyrelserna.....	20
5.4	Konsekvenser för Migrationsverket.....	21

6	Kvarstående frågor	22
	Referenser	Fel! Bokmärket är inte definierat.
	Bilaga	26

1 Bakgrund

Länsstyrelsen har under flera år bedömt att mottagandet av ensamkommande barn i många län och kommuner nått en kritiskt låg nivå, så till den grad att det är utmanande att upprätthålla långsiktiga och kvalitativa arbetssätt i mottagandet. Det påverkar förutsättningarna för dem som arbetar med mottagande av ensamkommande barn – och därmed är satta att säkerställa att barnen får ett gott mottagande. Det påverkar följaktligen även barnen och deras möjligheter att ta del av sina rättigheter.¹

Statistik inhämtad från Inspektionen för vård och omsorg (IVO) visar bland annat har antalet hem för vård eller boende (HVB) med särskild kompetens att ta emot målgruppen minskat kraftigt. I dagsläget finns det endast ett HVB i landet som enbart tar emot ensamkommande barn. Därutöver finns det 17 HVB som utöver ensamkommande barn även tar emot andra målgrupper. Det är nästan en halvering sedan 2023 då antalet var 33.

Placeringen av ensamkommande barn är idag därför i stor utsträckning beroende av familjehem och stödboende. Samtidigt rapporterar kommuner i enkät om kommunernas mottagande och kapacitet² att det är svårt att rekrytera familjehem i den egna kommunen och att tillgången till placeringsalternativ som möter barnens individuella behov är ett utvecklingsområde. Inte sällan placeras barn i en annan kommun, medan socialtjänstansvaret kvarstår för anvisningskommunen vilket försvårar socialtjänstens uppföljning av barnets placering och kontakten med barnet. Därutöver visar enkätsvaren att kommuner mer eller mindre rutinmässigt använder stödboende³ som placeringsform för ensamkommande barn vilket inte är i enlighet med Socialstyrelsens rekommendationer.

Utöver påverkan på tillgången till placeringsalternativ, har det allt lägre mottagandet, enligt Socialstyrelsen⁴, bidragit till att det framför allt hos

¹ Länsstyrelsen Västernorrland (2025), *Beredskap och kapacitet – mottagandet av nyanlända och ensamkommande barn*, Länsstyrelsen i Västernorrlands återrapportering av uppdrag 3.B.12 enligt regleringsbrevet 2025, dnr. 851-911-2025.

² Länsstyrelsens enkät om kommunens mottagande av nyanlända, personer med tillfälligt skydd enligt massflyktsdirektivet och ensamkommande barn och unga 2025.

³ Stödboende är en boendeform för barn och unga som bedöms kunna bo i ett eget boende med anpassat stöd och som inte har behov av sådana vård- och behandlingsinsatser som motiverar en placering i HVB. Syftet är att förbereda för ett vuxenliv i eget boende. HSLF-FS 2016:56 Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om stödboende.

⁴ Socialstyrelsen (2025), *Slutrapport – Uppdrag att stärka arbetet att motverka att ensamkommande barn försvinner*, Dnr: 31 419/2022.

socialtjänsten varit svårt att bibehålla kunskap och erfarenheter om ensamkommande barns situation.

Utifrån Migrationsverkets prognos⁵ bedöms mottagandet av ensamkommande barn, såväl asylsökande barn som barn som söker uppehållstillstånd enligt massflyktsdirektivet, vara fortsatt lågt under kommande år. Åren 2026 och 2027 väntas 400 respektive 500 barn tas emot, medan 200 barn per år väntas 2028 och 2029.

Det låga mottagandet har inneburit och fortsätter att innebära att omfördelning av andelstal inom län inte alltid är tillräckligt för att upprätthålla en miniminivå av beredskap och mottagningskapacitet. Av denna anledning har länsstyrelserna föreslagit att för- och nackdelar med omfördelning av andelstal även mellan län utreds.⁶

1.1 Uppdrag, avgränsning och tillvägagångssätt

Av länsstyrelsernas regleringsbrev för 2026⁷ framgår att länsstyrelserna ska i samverkan med Migrationsverket och SKR och i samråd med Socialstyrelsen, inom ramen för det befintliga systemet se över möjligheten till omfördelning av anvisningsandelar för ensamkommande barn även mellan län.

Olika handlingsalternativ redovisas i denna rapport. Med hänsyn till framför allt den korta tidsramen har möjligheterna att göra en fullständig utredning och analys inte varit möjligt. Det finns därmed flera delar som behöver utredas ytterligare, se kapitel 6.

För uppdragets genomförande skapades en arbetsgrupp med representanter för länsstyrelsen, Migrationsverket och SKR. Socialstyrelsen har inkommit med synpunkter. Synpunkter och inspel har också tagits emot via länsstyrelsernas interna integrationsnätverk och vid ett interregionalt nätverksmöte med representanter från kommuner i Dalarna, Värmland och Örebro län. Länsstyrelsens nationella samordnare för barnrätt har bidragit i arbetet med barnkonsekvensanalysen.

⁵ Migrationsverket (2026), *Verksamhets- och utgiftsprognos – Februari 2026*, Dnr. MVA-2026-00088.

⁶ Länsstyrelsen Västernorrland (2025), *Beredskap och kapacitet – mottagandet av nyanlända och ensamkommande barn* Länsstyrelsen i Västernorrlands återrapporering av uppdrag 3.B.16 enligt regleringsbrevet 2024, dnr. 851-4179-2024.

⁷ Finansdepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende länsstyrelserna*, Fi2024/00550.

2 Nuvarande anvisningssystem

Mellan år 2006 och 2014 baserades anvisningarna till kommunerna av ensamkommande barn på frivilliga överenskommelser om mottagande mellan Migrationsverket och berörd kommun. När mottagandet av ensamkommande barn till Sverige sedan ökade räckte platserna i dessa frivilliga överenskommelser inte till, och många barn blev då kvar i tillfälliga boenden utan möjlighet att få en anvisning till en kommun. Från 2014 fick Migrationsverket därför utökade möjligheter enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA) att anvisa ensamkommande barn även till kommuner som saknade en sådan frivillig överenskommelse.⁸

Sedan 2016 finns också en anvisningsmodell baserad på andelar av det totala antalet ensamkommande barn som ska anvisas till kommuner. Syftet med införandet av denna modell var att utjämna mottagandet mellan landets kommuner och skapa bättre planeringsförutsättningar för kommunerna.⁹ Möjlighet till omfördelningar av andelar mellan kommuner i samma län skapades också, för att kunna anpassa mottagandet efter lokala förutsättningar. Alla kommuner behöver en viss beredskap och kapacitet för mottagande av ensamkommande barn. Det gäller även de kommuner som omfördelat bort sin andel. Detta eftersom alla kommuner kan anvisas barn via anknytningsanvisning eller via vidarebosättning, oavsett andelstal eller tidigare mottagande. Mer om de olika anvisningsformerna i följande avsnitt.

2.1 Reglering av anvisningar

Anvisning av ensamkommande barn regleras idag i LMA samt i Migrationsverkets regleringsbrev.

Gällande anvisning av ensamkommande barn framgår av 3 § LMA: "För dessa barn ska Migrationsverket i stället anvisa en kommun som ska ordna boendet. När Migrationsverket anvisat en kommun ska det anses att barnet vistas i den kommunen i den mening som avses i 29 kap. 4 § socialtjänstlagen (2025:400)."

Av Migrationsverkets regleringsbrev för 2026¹⁰ framgår att "Migrationsverket ska utarbeta anvisningsandelar som ska användas för fördelning av ensamkommande barn som omfattas av anvisningar till kommunerna enligt

⁸ Prop. 2012/13:162, *Kommunalt mottagande av ensamkommande barn*, s. 17 och 19.

⁹ Justitiedepartementet (2016), *En ny anvisningsmodell för asylsökande ensamkommande barn och unga*, Ju2016/00778/SIM.

¹⁰ Justitiedepartementet (2025) *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Migrationsverket*, Ju2025/00262 Ju2025/00557 Ju2025/00890 m.fl.

lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. under 2027. Anvisningsandelarna ska ge en jämn fördelning och ta hänsyn till kommunernas befolkningsstorlek, tidigare mottagande av asylsökande, nyanlända samt mottagande av ensamkommande barn och unga.”

Enligt länsstyrelsernas regleringsbrev ska länsstyrelserna ”delta vid genomförandet av Migrationsverkets uppdrag om anvisning av ensamkommande barn och personer med tillfälligt skydd till kommuner.”¹¹ Detta görs idag genom att länsstyrelserna deltar i årlig nationell dialog om anvisningsmodellens utfall och behov av eventuella justeringar i hur andelarna beräknas tillsammans med Migrationsverket och SKR.

2.2 Reglering av omfördelning av anvisningsandelar

I Migrationsverkets regleringsbrevsuppdrag för 2026¹² gällande anvisningar av ensamkommande barn framkommer att ”kommuner inom ett län får göra omfördelning utan krav på att alla kommuner får anvisningsandelar innan anvisningsandelarna fastställs av Migrationsverket”. Det framgår också att ”Länsstyrelserna har i uppdrag att delta i genomförandet av uppdraget”.

Av länsstyrelsernas regleringsbrev för 2026¹³ framgår att ”länsstyrelserna ska delta vid genomförandet av Migrationsverkets uppdrag om anvisning av ensamkommande barn och personer med tillfälligt skydd till kommuner. Länsstyrelserna ska också föra en dialog med kommunerna och möjliggöra omfördelning av anvisningsandelar för ensamkommande barn och av fördelningstalen per kommun för personer med tillfälligt skydd, innan dessa fastställs av Migrationsverket.”

Länsstyrelsernas del i uppdraget har dessutom koppling till länsstyrelsernas uppdrag enligt 7 § förordningen (2016:1363) om länsstyrelsernas uppdrag avseende insatser för asylsökande och vissa nyanlända invandrare: ”Länsstyrelsen ska verka för att det finns beredskap och kapacitet hos kommunerna att ta emot ensamkommande barn som omfattas av 1 § lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., eller som har beviljats uppehållstillstånd. Länsstyrelsen ska föra dialog med kommunerna om mottagandet av ensamkommande barn och verka för samverkan mellan

¹¹ Finansdepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende länsstyrelserna*, Fi2024/00550.

¹² Justitiedepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Migrationsverket*, Ju2025/00262 Ju2025/00557 Ju2025/00890 m.fl.

¹³ Finansdepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende länsstyrelserna*, Fi2024/00550.

kommuner inom länet. Länsstyrelsen ska i sitt arbete enligt första och andra styckena verka för långsiktighet och hållbarhet i mottagandet.”¹⁴

2.3 Anvisningsmodell baserad på andelar

Den 28 januari 2016 beslutade regeringen att uppdra åt Migrationsverket att ta fram en ny anvisningsmodell för ensamkommande barn, baserad på andelar i promille av det totala mottagandet av ensamkommande barn till Sverige. Denna modell började tillämpas 1 april 2016 och används än idag. I uppdraget till Migrationsverket angavs att andelarna ska fastställas av Migrationsverket efter samråd med länsstyrelserna och SKR och att modellen ska ta hänsyn till kommunernas tidigare mottagande av asylsökande, nyanlända och ensamkommande barn. Anvisning till kommun som barnet har anknytning till kan ske, men ska ske inom ramen för den fastställda andelen. Skälet för regeringens beslut angavs vara att tidigare anvisningsmodell resulterat i att vissa kommuner fick ta ett oproportionerligt stort ansvar för mottagandet av ensamkommande barn och att det behövdes en enklare och mer förutsägbar modell för anvisning. Modellen behövde också vara flexibel och effektiv vid förändringar i antalet asylsökande ensamkommande barn. Ett jämnare mottagande och en ökad förutsägbarhet skulle ge kommunerna bättre förutsättningar att utföra sitt uppdrag och därmed beakta barnets bästa.

2.3.1 Så fungerar anvisningsmodellen

Så här fungerar anvisningsmodellen baserad på andelstal:

- Kommuner anvisas ensamkommande barn av Migrationsverket.
- Varje kommun tilldelas en andel i promille av det totala mottagandet av ensamkommande barn till Sverige. Andelstalet sätts sedan i relation till det totala antalet anvisningar som gjorts sedan 1 januari 2016.
- Samtliga kommuner kan omfattas av anvisning för mottagande av asylsökande ensamkommande barn och tilldelas en andel om minst en (1) promille.
- Anvisning sker till den kommun i landet som har lägst måluppfyllelse av sin andel, såvida barnet inte har stark anknytning till annan kommun eller att kommunen omfördelat sin andel till annan kommun.
- Innan Migrationsverket fastställer andelarna ska länsstyrelserna, genom dialog med länets kommuner, ges möjlighet att i samråd med

¹⁴ Migrationsverkets anvisningsmodell för kommunernas mottagande av asylsökande ensamkommande barn, hämtad 2026-04-07, https://www.migrationsverket.se/download/18.2cd2e409193b84c506a2db85/1739272659978/Migrationsverkets_anvisningsmodell_for_ensamkommande_barn.pdf

verket göra regionala justeringar av andelarna på kommunnivå inom länet. Om styrningen i aktuellt års regleringsbrev tillåter det kan sådan omfördelning innebära att en kommuns andel sätts till en lägre nivå än en (1) promille, ända ned till noll.

- Andelarna fastställs av Migrationsverket i december månad varje år och löper därefter under nästkommande kalenderår.
- Andelarna grundas på ett antal variabler och på statistik från senast möjliga föregående 12-månadersperiod. Variabler för framtagande av andelarna:
 1. Befolkningsmängd
 2. Antal ensamkommande barn
 - a. anvisade och
 - b. kommunmottagna inklusive följdinvandring
 3. Antal kommunmottagna vuxna och barn i familj inklusive följdinvandring, exklusive 2b ovan
 4. Totalt antal boende(asyldygn i mottagningssystemet och antalet boende(asyldygn för icke anvisade ensamkommande barn i s.k. ankomstkommun, dvs. antalet dygn mellan ansökan och dagen för anvisningens ikraftträdande.

2.3.2 Nuvarande förutsättningar för omfördelning av andelar

Sedan hösten 2018 finns möjlighet, enligt uppdrag i Migrationsverkets regleringsbrev¹⁵, att omfördela andelar mellan kommuner inom ett län ända ned till noll promille. Detta är förutsättningarna¹⁶:

- En kommun kan omfördela hela, eller delar av, sin andel till en (1) annan mottagande kommun.
- Flera kommuner inom samma län kan omfördela sina andelar – även med samma mottagande kommun.
- En kommun som tagit emot andelar kan inte samtidigt ge bort andel.
- En omfördelning är giltig under kommande kalenderår.
- En kommun som omfördelat del av eller hela sin andel till en annan kommun kommer då omfördelningsåret är över att ha den

¹⁵ Justitiedepartementet (2018), *Regleringsbrev för budgetåret 2018 avseende Migrationsverket*, Ju2017/05761/SIM, Ju2017/09600/SIM, Ju2018/00503/SIM (delvis), m.fl.

¹⁶ Migrationsverkets anvisningsmodell för kommunernas mottagande av asylsökande ensamkommande barn, hämtad 2026-04-07, https://www.migrationsverket.se/download/18.2cd2e409193b84c506a2db85/1739272659978/Migrationsverkets_anvisningsmodell_for_ensamkommande_barn.pdf

måluppfyllelse kommunen skulle haft om de omfördelade anvisningarna hade gått till den egna kommunen.

- En kommun som tagit emot andel från annan kommun kommer då omfördelningsåret är över att ha den måluppfyllelse man uppnått enbart med de anvisningar kommunen fått med den egna ordinarie andelen som grund.
- Konsekvenserna av en omfördelning, avseende utfallet av antal anvisningar, stannar inom länet och mellan kommunerna som är del i omfördelningen.
- Eventuella anknytningsanvisningar sker utan hänsyn till måluppfyllelse och kan därför riktas även till kommuner som omfördelat hela eller delar av sin andel till annan kommun.
- Anknytningsanvisningar tillförs den anvisade kommunens måluppfyllelse.

2.3.3 Anvisningar på grund av anknytning

I fall där barn har anknytning till en kommun, till exempel genom en släkting som befinner sig i kommunen, kan kommunen få en anvisning på grund av barnets anknytning till kommunen. Detta kallas för anknytningsanvisning. Dessa anvisningar går alltid före en anvisning till den kommun med lägst måluppfyllelse, som kallas utjämnande anvisning, utifrån principen om barnets bästa.

Även om anknytningsanvisningarna inte tar hänsyn till kommunens måluppfyllelse när en anvisning görs, så påverkar och bidrar de till kommunens måluppfyllelse. Detta gör att en kommun som tar emot flera anknytningsanvisningar kan räkna med färre utjämnande anvisningar. Alla anvisningar påverkar dessutom andelstalet för nästkommande år, då mottagandet för innevarande år ingår i beräkningen som påverkar nästa års andelstal.

2.3.4 Ensamkommande barn som är kvotflyktingar

Kvotflyktingar som vidarebosätts till Sverige har redan permanent uppehållstillstånd när de kommer till landet. Migrationsverket anvisar en kommun för bosättning och kommunerna ansvarar för mottagandet av ensamkommande barn som kommer som kvotflyktingar. Ensamkommande barn som är kvotflyktingar omfattas, precis som andra kvotflyktingar, av bosättningslagen¹⁷ vilket innebär att samtliga kommuner med platser kvar

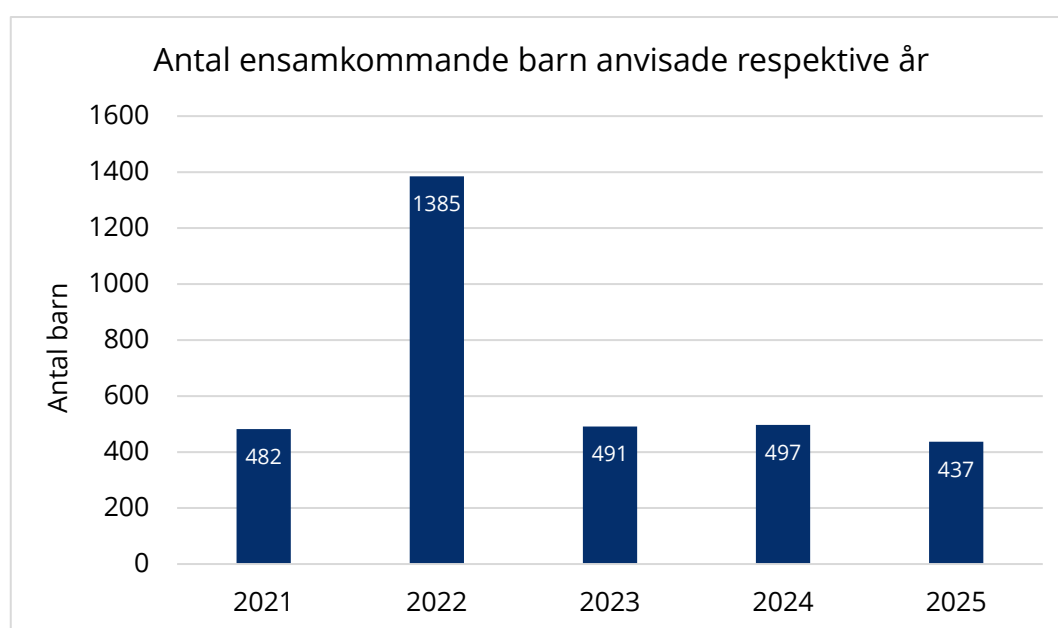
¹⁷ Lag (2016:38) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning. Enligt Prop. 2025/26:215 Tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare – en ny lag om bosättning föreslås bosättningslagen från den 1 januari 2027 ersättas av lagen om bosättning för vissa nyanlända invandrare.

inom sitt kommunal kan bli aktuella för anvisning av dessa barn. De anvisas alltså inte enligt anvisningsmodellen för andra ensamkommande barn. Anvisningar avseende dessa barn avräknas i stället från den anvisade kommunens kommunal.

2.4 Utfall av anvisningar och omfördelningar

2.4.1 Anvisningar åren 2021 - 2025

Åren 2021 – 2025 har antalet anvisningar av ensamkommande barn till landets kommuner varit relativt lågt, i jämförelse med åren innan. Antalet anvisningar ökade dock år 2022 och framåt på grund av att ensamkommande barn från Ukraina kom till Sverige efter Rysslands fullskaliga invasion.

Figur 1 Antal ensamkommande barn anvisade till kommuner under åren 2021 – 2025.¹⁸

Under 2025 anvisades 72 procent av alla ensamkommande barn till en kommun just på grund av anknytning. Endast 28 procent av de ensamkommande barn som sökt skydd i Sverige under 2025 har alltså anvisats enligt utjämnande anvisningar, och det är endast denna del av anvisningarna som kan blir föremål för eventuella omfördelningar och därmed detta uppdrag. Under 2025 var det 123 barn som anvisades på utjämnande anvisning och av dessa var det sju barn som anvisades på en andel som hade omfördelats mellan kommuner i ett län.

¹⁸ Anvisning till kommuner och bosättning, Migrationsverket, hämtad 2026-04-07, <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Anvisning-till-kommuner-och-bosattning.html>

Fördelningen av antalet barn som anvisas på utjämnande anvisning och på anknytningsanvisning inte jämnt fördelad över landet. Exempelvis anvisades Kalmar kommun sju barn, alla på utjämnande anvisning. Halmstad kommun mottog i stället endast anknytningsanvisningar (nio barn). Stockholms läns kommuner anvisades flest barn, 101 anvisningar. Endast sex av dessa anvisades på utjämnande anvisning. De kommuner som tagit emot fler än tio anvisningar år 2025 är Stockholms stad (27 anvisningar) Göteborgs stad (18 anvisningar) och Malmö stad (13 anvisningar).

2.4.2 Omfördelningar åren 2021 – 2026

Under de senaste åren har ett antal kommuner använt sig av möjligheten att ta emot andelstal för anvisning av ensamkommande barn från andra kommuner i samma län. Kommunerna har tagit emot från en andel upp till 24 andelar (Ånge). Följande kommuner har tagit emot andelar:

År 2021: Ånge, Umeå, Piteå, Växjö, Tingsryd, Luleå

År 2022: Ånge, Umeå, Piteå, Linköping, Alvesta, Mörbylånga

År 2023: Ånge, Umeå, Linköping, Växjö

År 2024: Ånge, Umeå, Linköping, Växjö, Kalmar

År 2025: Ånge, Umeå, Linköping, Karlstad, Kalmar

År 2026: Ånge, Umeå, Linköping, Karlstad, Växjö, Norrköping,

Antalet kommuner som under de senaste åren har önskat ta emot fler ensamkommande barn än vad den tilldelade andelen ger, har alltså varit relativt stabilt. Men antalet barn som har anvisats på en omfördelad andel har varit lågt. I genomsnitt har det handlat om ca 8 barn per år (2023 – 2025).¹⁹ Det beror dels på att de flesta barn anvisas på anknytning till en kommun och inte på utjämnande anvisning, dels på att det totala antalet ensamkommande barn som kommer till Sverige är relativt lågt och få kommuner blir då föremål för en anvisning. Alla kommuners andelar för anvisning används helt enkelt inte under ett kalenderår. Möjligheten till omfördelningar har också varit begränsad till kommuner inom samma län.

2.4.3 Erfarenheter från kommunerna som omfördelat

Av länsstyrelsernas återrapportering av regleringsbrevsuppdraget om att verka för beredskap och kapacitet i kommunerna att ta emot ensamkommande barn, går att utläsa hur kommuner och länsstyrelser som omfördelat andelar uppfattar nuvarande ordning. Fördelar som lyfts är möjligheten att anpassa mottagandet efter lokala förutsättningar och behålla välfungerande verksamhet i vissa kommuner. Nackdelar är att ett

¹⁹ Utdrag från Migrationsverkets interna statistiksystem SIMBA, mottaget via mejl 2026-03-18.

koncentrerat mottagande innebär minskad kapacitet och beredskap i de kommuner som omfördelar, i ett läge med redan lågt mottagande av ensamkommande barn i Sverige. Utifrån redovisningarna är det tydligt att processen med omfördelning ser olika ut i olika län. I vissa län sker dialogen i forum som är fristående från länsstyrelsen, till exempel i ett socialchefs nätverk. I andra sker det i ett tjänstepersonsnätverk eller i ett råd för politiker som länsstyrelsen sammankallar. I andra fall vid länsledningens möten med kommunchefen. De regionala strukturerna, kontakterna och samverkan har enligt redovisningarna varit avgörande för att möjliggöra omfördelningar.

2.5 Ersättningssystemet

Statliga ersättningar till kommuner för mottagande och placering av ensamkommande barn regleras i förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. Ersättningarna beskrivs på Migrationsverkets webbsida om statlig ersättning.²⁰

En fast ersättning på 500 000 kronor betalas ut till alla kommuner varje år för beredskap och kapacitet för mottagande av ensamkommande asylsökande barn. Därtill betalas årligen en rörlig ersättning ut till alla kommuner för mottagande av ensamkommande barn. Varje kommun får en del av ett totalt belopp som räknas fram utifrån hur många barn som beräknas komma till Sverige under året. Det totala beloppet räknas fram genom att 9 450 kronor multipliceras med varje ensamkommande barn som beräknas söka asyl i Sverige under året enligt Migrationsverkets prognos i februari varje år.

Kommunens andel av totalbeloppet är densamma som kommunens andel i anvisningsmodellen för ensamkommande barn. Om prognosen för mottagande är till exempel 1 500 barn och en kommuns beslutade andel är 9,45 promille multipliceras andelen med de 1 500 beräknade barnen (0,00945 gånger 1 500 barn). Kommunen ska därmed, enligt Migrationsverkets prognos, ta emot 14 barn (avrundat till närmaste heltal). Därefter multipliceras antalet barn med schablonbeloppet (14 gånger 9 450 kronor) med resultatet att kommunen ska få 132 300 kronor. Den rörliga ersättningen utgår från prognosen och inte det antal barn som faktiskt anvisas till kommunen. I det fall en kommun omfördelat sin andel tar kommunen inte del av den rörliga ersättningen, utan ersättningen följer med andelen till den

²⁰ Statlig ersättning, Migrationsverket, hämtad 2026-04-07, <https://www.migrationsverket.se/andra-aktorer/kommuner/statlig-ersattning.html>

kommun som tar emot andelen. Beräkningen genomförs därmed efter den beslutade omfördelningen.

Utöver de nämnda ersättningarna betalas en schablonersättning på 52 000 kronor ut för varje asylsökande ensamkommande barn eller barn som beviljats tillfälligt skydd enligt massflyktsdirektivet, som en kommun anvisats. Schablonersättningen ska täcka anvisningskommunens kostnader för utredning enligt socialtjänstlagen, god man, resor, tolk och andra relaterade kostnader för mottagande av anvisade ensamkommande barn.

En schablonersättning betalas också ut per barn och dygn till anvisningskommunen, eller den kommun som övertagit ansvaret för det ensamkommande barnet enligt socialtjänstlagen och anmält det till Migrationsverket. Ersättning var tidigare 1 350 kr, men sänktes 2024 till 1 000 kr per dygn. Ersättningen betalas inte ut för barn som anvisats på anknytning och vistas i Migrationsverkets anläggningsboende. Denna ordning kan komma att påverka kommunerna framgent, utifrån vad som beskrivs i avsnitt 3.1.1 om att fler ensamkommande barn förväntas placeras hos anhöriga i Migrationsverkets boende.

3 Förändringar med relevans för uppdraget

I kapitlet redogörs översiktligt och i relevanta delar för vissa beslutade och aviserade lagstiftningsförslag som länsstyrelserna bedömer har relevans för uppdraget.

3.1 En ny mottagandelag

Sedan den 1 mars 2025 ska asylsökande, enligt 3 § LMA, som huvudregel bo på ett av Migrationsverkets boenden för att få rätt till ekonomiskt bistånd. Detta gäller inte för ensamkommande barn, som fortsatt får boendet ordnat av en kommun. Ensamkommande barn ska likt tidigare registreras vid ett asylboende. Liksom tidigare gäller att när en kommun ordnar boende för ett ensamkommande barn ska barnet anses vistas i den kommunen enligt socialtjänstlagen. Den reglering som hittills gällt för att en kommun ska få placera barnet i en annan kommun än den anvisade ska gälla även fortsatt, det vill säga endast om

1. kommunerna har ingått en överenskommelse om placeringen
2. placeringen sker med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga eller med stöd av socialtjänstlagen i fråga om barn med motsvarande vårdbehov, eller
3. det med hänsyn till barnets vårdbehov finns synnerliga skäl.

Från den 1 oktober 2026 föreslås en ny lag²¹ ersätta LMA. Förslaget innebär bland annat att Migrationsverket fortsatt ansvarar för att anvisa en kommun att ordna boende för ensamkommande barn och att rätten till bistånd ytterligare villkoras för asylsökande, med en skyldighet att vistas inom ett begränsat geografiskt område och att medverka i närvarokontroller på asylboendet. Ensamkommande barn föreslås undantas från dessa bestämmelser

3.1.1 Fler anvisningar till kommuner där Migrationsverket har asylboende

Att asylsökande som huvudregel ska bo på Migrationsverkets boende kan påverka anvisningarna av ensamkommande barn. Det beror på att en stor andel av de ensamkommande barn som kommer till Sverige kommer med

²¹ Prop. 2025/26:229 *En ny mottagandelag*.

eller till personer de har anknytning till.²² När anknytningspersonen också är asylsökande kommer denne att tilldelas boendeplats på något av Migrationsverkets boenden. Utifrån barnets bästa anvisar Migrationsverket i regel det ensamkommande barnet till den kommun där boendet är placerat. De kommuner där boenden finns kommer därmed att få en större andel ensamkommande barn anvisade till sig. Detta kommer innebära en, jämfört med idag, ökad belastning på socialtjänst samt överförmyndare i uppdraget att förordna god man, särskilt i kommuner där Migrationsverkets asylboende är placerade²³.

3.2 Migrations- och asylpakten

EU:s migrations- och asylpakt börjar tillämpas den 12 juni 2026. Flera av rättsakterna innehåller bestämmelser som rör ensamkommande barn. Av relevans när det kommer till anvisningar till kommuner är bestämmelserna i Skyddsgrundsförordningens artiklar 33.5 och 6 om placering av barn och syskonsammanhållning.

I lagrådsremissen görs bedömningen att frågan om företrädare kan hanteras inom ramen för befintligt system för gode män.²⁴ Flera remissinstanser²⁵ instämmer dock inte i den bedömningen. Hur frågan om företrädare hanteras i det fortsatta genomförandet kan, enligt länsstyrelsernas bedömning, i förlängningen påverka kommunernas förutsättningar att ta emot ensamkommande barn. I det ligger utmaningar med bland annat rekrytering, utbildning, ersättning och tidsfrister.

Genomförandet av pakten väcker också frågor kring förfaranden som inte är reglerade i lagstiftning, bland annat kopplat till det nya screeningförfarandet. I nuläget blir den kommun där barnet ger sig till känna ankomstkommun - enligt Migrationsverket ett fyrtiotal kommuner under 2025. Som SKR påtalat i sitt remissvar²⁶ är det i dagsläget inte klart om Migrationsverket först ska anvisa ett ensamkommande barn till kommunen där screeningen sker för att

²² Anvisning till kommuner och bosättning, Migrationsverket, hämtad 2026-04-08 <https://www.migrationsverket.se/om-migrationsverket/statistik/anvisning-till-kommuner-och-bosattning.html>

²³ Företrädare efter 12 juni 2026, se avsnitt 3.2

²⁴ Lagrådsremiss, *Utmönstring av permanent uppehållstillstånd och anpassning av svensk rätt till EU:s migrations- och asylpakt* s. 329-344.

²⁵ Framgår av yttranden från bland andra Migrationsverket, SKR och ett antal länsstyrelser, hämtade 2026-04-07, <https://www.regeringen.se/remisser/2025/11/remiss-av-promemorian-migrations--och-asylpakten-ds-202530-volym-1-och-2/>

²⁶ Sveriges Kommuner och Regioner (2025) SKR:s yttrande - Migrations- och asylpakten, dnr. SKR2025/03445.

därefter anvisa barnet vidare till en ny kommun, eller om kommunen där screeningen genomförs ska räknas som barnets ankomstkommun.

3.3 Tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare – en ny lag om bosättning

En ny lag om tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare²⁷ föreslås träda i kraft den 1 januari 2027 och ersätta den nuvarande bosättningslagen. Förslaget innebär inga förändringar avseende anvisningar av ensamkommande barn. Liksom tidigare kommer de ensamkommande barn som beviljats uppehållstillstånd som kvotflyktingar att omfattas av systemet för anvisning av nyanlända och avräknas från kommunens kommunal, som beskrivs i avsnitt 2.3.4 ovan.

3.3.1 Ökat kommunalt inflytande

Av relevans för uppdraget är att ett av de främsta syftena med förslagen om tidsbegränsat boenden är att öka kommunernas inflytande över mottagandet av nyanlända. Kommunerna ska dock även i fortsättningen vara skyldiga att ta emot nyanlända efter anvisning och de behöver ha en beredskap för det fall mottagandebehovet kräver det. Av prop. 2025/26:215²⁸ framgår bland annat att ”intresset av ett mer proportionerligt mottagande, som är grunden för den nuvarande bosättningslagen, behöver vägas mot behovet av flexibilitet och ett ökat kommunalt inflytande. [...] Det bedöms dock inte rimligt eller ekonomiskt effektivt att tvinga samtliga kommuner att upprätthålla en organisation för mottagande om mottagandebehovet är lågt och det finns kommuner som önskar ett större mottagande.”

Att det vid fördelningen ska tas hänsyn till en kommuns önskemål innebär inte att kommunen alltid kommer att kunna få sitt önskemål tillgodosett. En utgångspunkt är fortsatt att systemet kan garantera att de nyanlända som behöver tas emot i en kommun också blir mottagna. Dessutom krävs det, för att kunna tillmötesgå kommuners önskemål om ett lägre mottagande att det samtidigt finns kommuner som i motsvarande mån tar emot fler nyanlända.²⁹

Eventuella omfördelningar ska kunna ske mellan landets alla kommuner, inte enbart mellan kommuner inom ett län, som idag. Ansvaret för att besluta om kommunal överförs från länsstyrelserna till Migrationsverket. Länsstyrelserna har fortsatt en viktig roll, bland annat med att sammanställa

²⁷ Prop. 2025/26:215, *Tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare – en ny lag om bosättning*.

²⁸ Prop. 2025/26:215, s. 39.

²⁹ Prop. 2025/26:215, s. 39–40.

kommunernas önskemål och föra dialog med kommunerna om mottagandet av nyanlända. En konsekvens av att omfördelningar ska kunna ske mellan alla kommuner är att möjligheten att genomföra "utbyten" mellan anvisningsandelar för ensamkommande barn och kommunal inom ett län försvinner, som även beskrivits i avsnitt 5.2 och 5.3.

4 Handlingsalternativ

Länsstyrelserna har, som nämnts ovan, i de senaste årens åiterrapporteringar nämnt problematiken med det system som används idag. Majoriteten av barnen anvisas i dagsläget på anknytning och endast en mindre del anvisas på utjämnande anvisning. I kombination med ett lågt mottagande leder det till att många kommuner har svårt att upprätthålla beredskap och kapacitet och därmed ge barnen ett gott mottagande. Länsstyrelserna bedömer därför att alternativet att behålla dagens system inte kan anses som det bästa för de ensamkommande barn som kommer till Sverige.³⁰

I detta kapitel presenteras olika handlingsalternativ för omfördelning av andelstal inom nuvarande system. Länsstyrelserna har efter de givna förutsättningarna gjort en analys av de olika alternativen. Det finns dessutom behov av att utreda handlingsalternativen ytterligare för att undvika oförutsedda negativa konsekvenser. Länsstyrelsen förordar därför inte något av alternativen.

4.1 Alternativ för att genomföra omfördelning av andelar

Dagens omfördelning av andelstal sker genom att länsstyrelsen utifrån de dialoger som förts med kommunerna, för in önskemål om omfördelning i Migrationsverkets underlag³¹. Kommunerna är i underlaget indelade länsvis och justeringen sker endast mellan kommuner inom länet.

4.1.1 Nationell omfördelning utifrån nationell samordning

Ett alternativ till dagens system är en nationell omfördelning utifrån nationell samordning. Vid en sådan omfördelning skulle den länsvisa indelningen slopas. Systemet skulle i stället öppnas upp för justeringar på nationell nivå och därmed vara i linje med den nya bosättningslagstiftningen³². En omfördelning bör, precis som beskrivits i prop. 2025/26:215, utgå från att det finns kommuner som har önskemål om ett högre mottagande.

En nationell omfördelning skulle kräva att varje enskild länsstyrelse i Migrationsverkets modell lägger in önskemålen från varje enskild kommun, i det fall kommunen önskar justera sin andel. På samma sätt som en nationell modell för omfördelning av kommunal avseende nyanlända hanteras av

³⁰ Se bilaga 1: Barnkonsekvensanalys

³¹ Excel-filen *Förslag anvisningsmodell av ensamkommande barn* som årligen uppdateras av Migrationsverket

³² Prop. 2025/26:215.

Migrationsverket, ser länsstyrelserna att hanteringen av en nationell modell för omfördelning av andelar avseende ensamkommande barn ska hanteras av Migrationsverket. Det är av vikt att modellen omhändertar kommunernas önskemål på ett proportionerligt och likvärdigt sätt. För detta krävs enligt Migrationsverket en utveckling av nuvarande modell. Migrationsverket har i de dialoger som genomförts inom detta uppdrag framfört att de i dagsläget inte har resurser för en förändring av deras underlag, men att arbetet kan genomföras om ett uppdrag ges.

4.1.2 Omfördelning mellan län utifrån mellankommunal samordning

Ett alternativ till omfördelning utifrån nationell samordning är att enskilda kommuner lämnar önskemål om ökat eller minskat mottagande genom mellankommunala dialoger där länsstyrelserna erbjuder stöd. En kommun som önskar ett ökat mottagande skulle då sannolikt behöva ha dialoger med flera andra kommuner utanför sitt eget län, antingen direkt eller via sin länsstyrelse. Kommunerna blir vid detta alternativ i högre grad beroende av länsstyrelserna för dialogen och det ställer högre krav på varje enskild länsstyrelse jämfört med en nationell omfördelning. Även vid detta alternativ krävs en utveckling av den nu använda modellen av Migrationsverket då modellen i dagsläget utgår från att andelarna först ska summeras jämnt på länsnivå innan de summeras på nationell nivå.

Detta alternativ skulle innebära flera praktiska utmaningar. Exempelvis skulle det innebära att uppdragsgivaren behöver ta ställning till:

- vilken myndighet som ska samordna hanteringen nationellt
- hur kommunikationen ska ske mellan de kommuner som önskar ett högre mottagande och de kommuner som önskar ett lägre mottagande
- vilket mandat kommunerna ska ha att själva välja till och från vilka andra kommuner de önskar ge och ta andelar

Till skillnad från alternativet nationell omfördelning utifrån nationell samordning skulle alternativet omfördelning mellan län utifrån mellankommunal samordning ge en ökad risk för godtycklighet, åsidosatt rättssäkerhet och avsaknad av den förutsägbarhet som är en förutsättning för de kommunala verksamheterna. Detta eftersom alternativet innebär en manuell hantering som inte på samma sätt som en statistisk modell kan säkerställa proportionalitet och likvärdighet.

4.2 Anvisning primärt till kommuner som önskar ökad andel

Utgångspunkten för dagens system är att skapa ett jämnt mottagande. Det medför att anvisning görs till den kommun som har lägst måluppfyllelse och inte primärt utifrån barnets bästa och kommunens förutsättningar att ta emot barnet. Även vid ett genomförande av utökad omfördelning av andelar skulle anvisningar göras utifrån måluppfyllelse. I praktiken skulle det finnas en risk att kommuner som önskat ett ökat mottagande och som har en hög andel kan bli utan eller få mycket begränsat med anvisningar på grund av att kommunen har hög måluppfyllelse. Detta samtidigt som kommuner som önskat lägre mottagande, men inte fått möjlighet att omfördela hela eller delar av sin andel, får anvisningar.

För att uppnå önskad effekt måste därför även anvisningsförfarandet justeras. Det skulle kunna göras genom att primärt anvisa de kommuner som önskar ett högre mottagande. Först när dessa kommuner inte längre anser sig ha utrymme att ta emot fler barn i sin verksamhet anvisas kommuner utifrån jämn fördelning. Det ger en hållbarhet i systemet där omständigheterna i övrigt snabbt kan förändras, inte bara utifrån det antal individer som kommer till Sverige, utan också utifrån kommunernas förutsättningar.

Att koncentrera mottagandet till kommuner med förhållandevis god beredskap och kapacitet skulle kunna bidra till att barnets bästa beaktas i större utsträckning. Samtidigt ges de kommuner som vill arbeta långsiktigt med mottagande av ensamkommande barn bättre förutsättningar för sina verksamheter jämfört med dagens system. En sådan ordning skulle också ligga i linje med utgångspunkten för bosättning av nyanlända, där det av prop. 2025/26:215 framgår att det inte anses vara proportionerligt att fördela nyanlända till kommuner som önskar ett lägre mottagande, om det i stället går att fördela dem till andra kommuner som önskar ta emot fler nyanlända och har goda förutsättningar för integration.

Ett system där anvisning görs primärt till de kommuner som önskar ett högre mottagande skulle kräva en närmare dialog mellan Migrationsverket och berörda kommuner, i likhet med den dialog Migrationsverket idag har kring anvisning av barn som anvisas inom kvotsystemet.

Även med ett system som i första hand anvisar ensamkommande barn till kommuner som önskar mottagande behöver alla kommuner fortsatt ha beredskap för mottagande av ensamkommande barn på utjämnande anvisning samt på anknytningsanvisning och från vidarebosättningsystemet.

5 Konsekvensanalys

Detta kapitel innehåller en sammanfattning av konsekvenser för olika berörda aktörer vid genomförandet av en utökad omfördelning av andelstal. Konsekvenser för olika aktörer finns även beskriva i andra delar av redovisningen samt i den bilagda barnkonsekvensanalysen.

5.1 Konsekvenser för barn

Med större möjlighet till omfördelning mellan kommuner finns förutsättningar för att ett ensamkommande barn blir anvisad till, och även placerad i, en kommun som har placeringsalternativ, kunskap och vilja att ta emot barnet.

Att möjliggöra omfördelningar mellan alla landets kommuner skulle förmodligen öka antalet barn som placeras i den kommun som innehar socialtjänstansvaret för barnet. Idag placeras många barn som avisas till en kommun, i en annan kommun, på grund av brist på placeringsmöjligheter.

Det finns en risk för att vissa barn inte kommer att få tillgång till de fördelar som en utökad omfördelning väntas leda till. Detta då enskilda kommuners beredskap och kapacitet kan ha sjunkit på grund av att färre barn tagits emot. Det kan röra sig om de barn som anvisas till kommuner som inte aktivt tagit emot fler andelar vid omfördelning. Det kan också röra sig om barn som anvisas på anknytning till en kommun som omfördelat sin andel.

För en mer utförlig beskrivning av konsekvenser för barn, se bilaga innehållande barnkonsekvensanalys.

5.2 Konsekvenser för kommuner

Med ett system där omfördelning kan ske inte bara inom ett län ges kommuner som vill ha ett högre mottagande av ensamkommande barn bättre möjligheter att få det och de kommuner som vill ha ett lägre mottagande ges också bättre möjligheter till det.

Ett mer samlat mottagande kan medföra att mottagande kommuner får större möjlighet att erbjuda riktade insatser inom till exempel boende, skola och fritid för målgruppen. Med ett mer samlat mottagande bör det också finnas starkare incitament till en strukturerad samverkan med civilsamhället.

Att ha barnet placerad i den kommun som har andelen för anvisning och därmed socialtjänstansvaret, underlättar kontakten med barnet och den uppföljning av placeringen som åligger socialtjänsten, men är också ekonomiskt fördelaktigt för kommunen då köp av platser i andra kommuner

eller i privata verksamheter ofta är kostsamma och inte fullt ut täcks av de statliga ersättningarna.

Kommuner som har ett uttalat mål om ökat mottagande, exempelvis för att säkra framtida kompetensförsörjning, kan genom att önska fler andelar få ett större mottagande än genom att endast önska ett ökat kommunal. Ökade andelstal kan också ge ökade arbetstillfällen i kommunen genom ökade behov inom socialtjänst, skola, HVB med mera.

Det är troligt att beredskap och kapacitet för mottagande minskar i många kommuner, om mottagandet koncentreras till ett mindre antal kommuner trots att anvisningar på anknytning och av ensamkommande på kvot fortsatt är möjligt.

Det har i denna redovisning inte varit möjligt att analysera hur större förändringar i antalet ensamkommande barn som kommer till Sverige skulle påverka ett system med nationella omfördelningar. Det finns en risk för att kommuner som utökat sina andelar skulle få svårt att hantera ett kraftigt ökat mottagande.

5.3 Konsekvenser för länsstyrelserna

I dagens system samordnar länsstyrelserna sitt arbete med omfördelning av kommunal (nyanlända) och andelstal (ensamkommande barn) i respektive län. Av länsstyrelsernas återrapporteringar framgår att det varit av stor vikt för arbetet med andelstalen att processerna hanteras samlat och att flera av de län som omfördelat andelstal gjort det tack vare möjligheten att vid en omfördelning av andelstal också omfördela kommunal. En modell för nationell omfördelning skulle öka möjligheten till samordning med processen för omfördelning av kommunal, som från hösten 2026 är en nationell process.

Vid en utökad omfördelning utifrån nationell samordning, som beskrivs i avsnitt 4.1.1, där en justerad omfördelningsmodell omhändertar kommunernas önskemål på ett proportionerligt och likvärdigt sätt, skulle länsstyrelsernas arbete sannolikt påverkas marginellt. Länsstyrelserna skulle som idag behöva föra dialog med kommunerna kring mottagandet av ensamkommande barn och behov av omfördelningar utifrån lokala förutsättningar. Det skulle dock innebära behov av en nationell samordning för att få ett effektivt omfördelningsarbete.

Vid en omfördelning mellan län utifrån mellankommunal samordning, som beskrivs i avsnitt 4.1.2, skulle länsstyrelsernas arbete påverkas i hög grad. Om sådana bilaterala förhandlingar mellan län ska ombesörjas av länsstyrelserna kräver det nya arbetssätt och mer resurser för nationell samordning av

kommunernas önskemål. Eftersom omfördelningen riskerar att bli oförutsägbar för kommunerna kan även förtroendet för länsstyrelserna, och staten, påverkas negativt.

Länsstyrelsernas arbete med det förordningsstyrda uppdraget att verka för att det finns beredskap och kapacitet hos kommunerna att ta emot ensamkommande barn, verka för samverkan mellan kommuner inom länet och långsiktighet och hållbarhet i mottagandet kan komma att försvåras. Exempelvis genom att förutsättningarna att behålla beredskap, inte minst utifrån politisk vilja, kan komma att påverkas. Länsstyrelserna ser också en påverkan kring hur länsstyrelserna bör arbeta med frågorna nationellt och regionalt. Det kommer att uppstå ett än tydligare behov av att verka för samverkan mellan kommuner i olika län. Något som i dagsläget inte finns beskrivet i länsstyrelsens uppdrag.

5.4 Konsekvenser för Migrationsverket

Omfördelning över länsgränser medför inte några direkta konsekvenser för Migrationsverkets löpande anvisningsarbete. Modellen som Migrationsverket använder för framtagande av anvisningsandelar torde behöva uppdateras för att passa för länsöverskridande omfördelningar vilket medför ytterligare insatser från Migrationsverket. Fastställande och införande av anvisningsandelar inför varje årsskifte påverkar inte omfördelningar.

Migrationsverket utgår ifrån att det även fortsättningsvis är länsstyrelserna som ska ansvara för dialog med kommunerna om omfördelningarna och liksom i dagsläget varje höst lämna underlag till Migrationsverket om eventuella omfördelningar. Om även denna del av uppdraget för omfördelningar förs över till Migrationsverket behöver ökade resurser avsättas, vilka inte finns idag, samt nya samordnade landsövergripande forum skapas för dialoger med kommunerna.

Som framgår ovan i handlingsalternativen torde en koncentration av ensamkommande barn till färre kommuner, vilka därmed potentiellt skulle kunna få fler barn anvisade, ge dessa kommuner större möjligheter att upprätthålla HVB- och/eller stödboendeverksamhet. Detta torde dock kräva långsiktiga överenskommelser om omfördelningar för att trygga flerårig drift av sådan verksamhet. Tillstånd för sådan verksamhet torde också innebära viss kategorisering av vilka barn (t.ex. utifrån kön, ålder m.m.) som får bo i sådana boenden vilket kommer att ge konsekvenser på anvisningsarbetet och resurskrävande vidareutveckling av anvisningssystemet³³.

³³ Konsekvenser delade av Migrationsverket per mejl 2026-03-31

6 Kvarstående frågor

Alla barn som vistas i Sverige ska så långt det är möjligt omfattas av samma sociala omvårdnadssystem. Kommunen ansvarar för mottagande och omsorg av ensamkommande barn precis som för andra barn som behöver samhällets stöd. Normaliseringsprincipen, det vill säga att samma regler ska gälla samtliga barn som vistas i Sverige, motiverade delvis den förändring till kommunalt ansvar för mottagande av ensamkommande som skedde 2006.³⁴ En nationell omfördelning av andelstal med följande koncentration av mottagandet till färre kommuner får inte tolkas som att denna grundläggande princip inte längre gäller, eller bidra till att den urholkas.

Det går inte att säkert fastslå att ett samlat mottagande till ett färre antal kommuner är det bästa för det enskilda barnet. De handlingsalternativ som presenterats med medföljande konsekvensanalys är framtagna utifrån vad som kan antas vara det bästa för de flesta barn. För många barn är det förmodligen det bästa att komma till en etablerad verksamhet med fler barn och unga i målgruppen, medan det för andra barn hade varit det bästa att komma till en kommun med andra förutsättningar. Andra faktorer, som ett personligt bemötande eller ett aktivt föreningsliv, kan vara avgörande för att det enskilda barnet ska få ett bra mottagande.

Om det skulle finnas större eller mindre intresse hos kommuner för omfördelningar i ett system där omfördelningar möjliggörs nationellt eller mellan kommuner i hela landet har inte kunnat utredas. Vissa befintliga arbetssätt, som byte mellan kommun och andelstal som skett inom vissa län och varit beroende av regional samverkan, kan bli svåra att bibehålla och intresset för omfördelningar kan då minska. Nivåerna på de statliga ersättningarna är en viktig faktor i sammanhanget, då kommunerna uppgett att kostnader för till exempel HVB-verksamhet för målgruppen inte täcks av schablonen. De låga ersättningsnivåerna riskerar därför att leda till att endast ett fåtal kommuner väljer att ta emot andelar från andra kommuner.

Att omfördela andelstal mellan län skulle kunna leda till att placeringar utgår från lediga platser i den aktuella kommunen snarare än barnets individuella behov, om en kommun exempelvis vill säkerställa fortsatt kommunalt HVB eller stödboende. Systemet skulle dessutom kunna möjliggöra fortsatt regelmässig användning av stödboende i kommuner som redan nu använder

³⁴ Prop. 2005/06:46 *Mottagande av ensamkommande barn*, s. 41

det i sitt mottagande. Detta kan vara problematiskt utifrån att det vid placering på stödboende ska göras en lämplighetsbedömning³⁵.

Det finns dessutom en risk att kommuner som omfördelat sin andel inte kommer att se behovet av att ha fortsatt kunskap och kompetens i frågor som rör ensamkommande barn. Detta kan leda till kunskapsluckor hos vissa av landets kommuner.

Andelen barn som registrerats som avvikna hos Migrationsverket har under flera år legat mellan 7–9 procent. För år 2024 ökade andelen till 14 procent för att 2025 sjunka till 11 procent. Antalsmässigt handlade det om ca 80 barn per år under åren 2021–2024³⁶ och 44 barn under 2025³⁷. Problematiken med ensamkommande barn som försvinner kvarstår således. En förutsättning för att kunna ge ett gott mottagande och stärka arbetet mot avvikningar är bibehållen kunskap i kommunerna. Det låga mottagandet och den jämna fördelningen gör det svårt att behålla och utveckla den kunskapen men en utökad omfördelning bör kunna stärka arbetet med att motverka att ensamkommande barn försvinner.

Det kvarstår också att analysera vilken påverkan föreslagna justeringar av modellen Migrationsverket ansvarar för skulle få. Exempelvis behöver en analys göras för ett scenario med ökning av antalet ensamkommande barn. Det arbetet behöver utföras av relevant kompetens, som till exempel statistiker. Eventuellt skulle en ventil i händelse av ett kraftigt ökat mottagande, utöver Migrationsverkets prognosticerade antal för året, behöva övervägas. Detta för att underlätta kommunernas planeringsförutsättningar. Ytterligare en faktor som behöver utredas är vilka konsekvenser en justering får för kommuner som önskar ett fortsatt mottagande utifrån sin tilldelade andel, men som inte önskar ytterligare andelar från andra kommuner. Dessa, och säkerligen också andra konsekvenser som inte uppmärksammats i denna rapport, behöver utredas innan eventuella förändringar genomförs.

³⁵ HSLF-FS 2016:56 Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om stödboende

³⁶ Socialstyrelsen (2025), *Slutrapport – Uppdrag att stärka arbetet att motverka att ensamkommande barn försvinner*, Dnr: 31 419/2022

³⁷ Statistik framtagen av Migrationsverket 2026-02-27

Referenser

Barnombudsmannen (2017), *Ensamkommande barn som försvinner*.

Barnombudsmannen (2017), *Vi lämnade allting och kom hit - Röster från barn och unga på flykt*.

Finansdepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende länsstyrelserna*, Fi2024/00550.

HSLF-FS 2016:56 *Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om stödboende*.

Justitiedepartementet (2016), *En ny anvisningsmodell för asylsökande ensamkommande barn och unga*, Ju2016/00778/SIM.

Justitiedepartementet (2018), *Regleringsbrev för budgetåret 2018 avseende Migrationsverket*, Ju2017/05761/SIM, Ju2017/09600/SIM, Ju2018/00503/SIM (delvis), m.fl.

Justitiedepartementet (2025), *Regleringsbrev för budgetåret 2026 avseende Migrationsverket*, Ju2025/00262 Ju2025/00557 Ju2025/00890 m.fl.

Kommittén för barnets rättigheter (2023), *Sammanfattande slutsatser och rekommendationer om Sveriges kombinerande sjätte och sjunde periodiska rapport*.

Lagrådsremiss (2026), *Utmönstring av permanent uppehållstillstånd och anpassning av svensk rätt till EU:s migrations- och asylpakt*.

Länsstyrelserna (2021), *Kunskaps- och metodstöd för prövning av barnets bästa*.

Länsstyrelsen Västernorrland (2025), *Beredskap och kapacitet – mottagandet av nyanlända och ensamkommande barn, Länsstyrelsen i Västernorrlands återrapporering av uppdrag 3.B.12 enligt regleringsbrevet 2025, dnr. 851-911-2025*.

Länsstyrelsen Västernorrland (2025), *Beredskap och kapacitet – mottagandet av nyanlända och ensamkommande barn Länsstyrelsen i Västernorrlands återrapporering av uppdrag 3.B.16 enligt regleringsbrevet 2024, dnr. 851-4179-2024*.

Länsstyrelsen Stockholm (2025), *Enkät om kommunens mottagande av nyanlända, personer med tillfälligt skydd enligt massflyktsdirektivet och ensamkommande barn och unga*.

Migrationsverket (2026), *Verksamhets- och utgiftsprognos – Februari 2026*, Dnr. MVA-2026-00088.

Migrationsverket, *Anvisning till kommuner och bosättning*, hämtad 2026-04-07, <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Anvisning-till-kommuner-och-bosattning.html>

Migrationsverket, *Migrationsverkets anvisningsmodell för kommunernas mottagande av asylsökande ensamkommande barn*, hämtad 2026-04-07, https://www.migrationsverket.se/download/18.2cd2e409193b84c506a2db85/1739272659978/Migrationsverkets_anvisningsmodell_for_ensamkommande_barn.pdf

Migrationsverket, *Statlig ersättning*, hämtad 2026-04-07, <https://www.migrationsverket.se/andra-aktorer/kommuner/statlig-ersattning.html>

Migrationsverket, *Utdrag från Migrationsverkets interna statistiksystem SIMBA*, mottaget via mejl 2026-03-18.

Prop. 2005/06:46, *Mottagande av ensamkommande barn*.

Prop. 2012/13:162, *Kommunalt mottagande av ensamkommande barn*.

Prop. 2025/26:215, *Tidsbegränsat boende för vissa nyanlända invandrare – en ny lag om bosättning*.

Prop. 2025/26:229, *En ny mottagandelag*.

SFS 2016:1363 *Förordning om länsstyrelsernas uppdrag avseende insatser för asylsökande och vissa nyanlända invandrare*.

SFS 2016:38 *Lag om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning*.

Socialstyrelsen (2020), *Ensamkommande barn och unga – Handbok för socialtjänsten*.

Socialstyrelsen (2025), *Slutrapport – Uppdrag att stärka arbetet att motverka att ensamkommande barn försvinner*, Dnr: 31 419/2022.

Sveriges Kommuner och Regioner (2025), *SKR:s yttrande – Migrations- och asylpakten*, dnr. SKR2025/03445.

UNICEF Sverige (2025), *Barn är också människor och har rättigheter precis som vuxna – Civilsamhällets granskning 2025*.

Barnkonsekvensanalys

Barn som berörs av uppdraget

I denna prövning av barnet bästa har länsstyrelsernas kunskaps- och metodstöd för prövning av barnets bästa³⁸ använts.

Uppdraget att se över möjligheten att omfördela andelstal mellan län påverkar barn direkt. De barn som direkt berörs av eventuella omfördelningen är ensamkommande barn som anvisas på utjämnande anvisning och som utan en omfördelning mellan län skulle ha anvisats till en annan kommun. Indirekt berörs också barn som anvisas på utjämnande anvisning men vars anvisning inte påverkas av omfördelningen, då de verksamheter barnet möter kan påverkas – negativt eller positivt – av en omfördelning mellan län. Det gäller också barn som anvisas utifrån vidarebosättningen. Barn som redan är bosatta i den kommun som barnet anvisas till kan också påverkas indirekt då de i vissa fall kan ta del av samma verksamheter som de barn som berörs direkt av uppdraget.

För barnets vars anvisning skulle göras till en annan kommun på grund av omfördelningen påverkas bland annat:

- vilken kommun och därmed vilken socialsekreterare som tar emot barnet
- möjligheten att placeras i den kommun som har socialtjänstansvaret
- möjliga placeringsalternativ, utifrån vad som finns tillgängligt i kommunen
- möjligheten till (kostnadsfria) fritidsaktiviteter, utifrån vad som finns tillgängligt i kommunen
- möjligheten att komma till en kommun med fler barn och unga i samma situation
- möjligheten att komma till en kommun med aktuell erfarenhet av mottagande av ensamkommande barn
- möjlighet till studiestöd på starkaste skolspråket, utifrån kommunens resurser
- möjlighet till anpassad skola, om behov finns
- tillgång till vård, utifrån geografiskt avstånd och regionens resurser
- tillgång till tolk
- tillgång till annan kommunal service

³⁸ Länsstyrelserna (2021), *Kunskaps- och metodstöd för prövning av barnets bästa*.

Barns röster

Vi kan ta del av barns röster genom civilsamhället granskning från 2025 av det arbete som Sverige genomfört utifrån FN:s Barnrättskommitténs rekommendationer från 2023³⁹. Av den framkommer bland annat att:

- Barn lyfter att asylsökande och ensamkommande barn behöver ett system som fungerar för dem, där de får den hjälp och trygghet de behöver, inklusive sjukvård och stöd för att bearbeta trauma.
- Barnen betonar vikten av att barnen inte ska låsas in utan i stället ges stöd och möjlighet att hålla kontakt med sina familjer.
- Barnen lyfter vikten av att barn måste få sjukvård och stöd för att bearbeta trauman.
- Barnen tryckte på vikten av att det finns vuxna som tar hand om barnet och ser barnets behov.

Från Barnombudsmannens rapport *Vi lämnade allting och kom hit*. Röster från barn och unga på flykt⁴⁰ kan vi läsa att:

- Barnen uttrycker att skolan är en mycket viktig plats
- Barnen uppger att de har behov av stabilitet och att flyttar skapar otrygghet
- För de barn som bor på HVB är hänsyn i form av justering av tider och mat viktigt för barnens hälsa och utveckling.
- Flickor och minoriteter kan vara särskilt utsatta.
- Den ekonomiska utsattheten som det innebär att de ensamkommande barnen inte har samma förutsättningar som andra barn.

I Barnombudsmannens rapport *Ensamkommande barn som försvinner*⁴¹ sammanfattas barnens röster med tre förslag till vuxna:

1. Ansvariga vuxna måste lyssna på oss barn, värdesätta det vi säger och göra något åt saken
2. Personal på boende och familjehem måste ha förståelse, kunna ge kärlek och omtanke och vara just ansvariga vuxna
3. Migrationsverket måste våga berätta om verkligheten och ta snabbare beslut

Utifrån uppdragets korta tidsperiod, och avsaknaden av etablerade kontaktytor med barnen som berörs, har länsstyrelserna inte själva haft

³⁹ UNICEF Sverige (2025), *Barn är också människor och har rättigheter precis som vuxna – Civilsamhällets granskning 2025*.

⁴⁰ Barnombudsmannen (2017), *Vi lämnade allting och kom hit – Röster från barn och unga på flykt*.

⁴¹ Barnombudsmannen (2017), *Ensamkommande barn som försvinner*, s. 40.

möjlighet att inhämta information från en representativ grupp för uppdraget. I stället har vi valt att lyfta röster via ovan nämnda rapporter, där de författande organisationerna författat rapporter utifrån barns röster.

Kunskap på området

För att inhämta kunskap har arbetsgruppen haft ett flertal samtal med Migrationsverket, så väl experter som de som arbetar med anvisningar. Länsstyrelserna har även tagit emot inspel via Resursnätverket för mottagande och etablering av ensamkommande barn och unga. Deltagarna i nätverket är i huvudsak socialsekreterare som möter barnen i sitt tjänsteutövande. Så väl Migrationsverket, som SKR och Resursnätverkets deltagare, är överens om att det är positivt för barnen om de tas emot i en kommun, och en verksamhet, som har tagit ett aktivt beslut om att de vill arbeta med ensamkommande barn och som har rutiner för det samma.

Utifrån rådande läge delar Socialstyrelsen bedömningen med hänvisning till vikten av ett anvisningssystem som tar tillvara kunskap och erfarenheter när det gäller mottagandet av ensamkommande barn. Barnens rätt till trygghet och skydd måste vara i fokus även vid låg tillströmning av ensamkommande barn. Samtidigt understryker myndigheten att det behövs en plan för hur kompetens och erfarenhet kan spridas brett, både lokalt och regionalt, för att snabbt kunna agera vid förändrad migration i Europa.

Länsstyrelserna har dessutom i flera år lyft i sina återrapporteringar att det är svårt för kommunerna att upprätthålla den beredskap och kapacitet som krävs för att ge det enskilda barnet ett fullgott mottagande när det i många fall går flera år mellan anvisningarna och enskilda kommuner.

Av FN:s Barnrättskommitténs senaste rekommendationer⁴², från 2023, framkom bland annat att Sverige ska:

- säkerställa att alla asylsökande barn, inklusive ensamkommande barn, skyndsamt får tillgång till psykosocialt och integrationsrelaterat stöd, hälso- och sjukvård, social omsorg och utbildning
- säkerställa att ensamkommande barn skyndsamt tilldelas en kvalificerad vårdnadshavare och erhåller regelbundet stöd som är anpassat efter barnens särskilda behov
- fortsätta att utreda rapporter om att ensamkommande barn försvinner under asylprocessen, ta reda på var de befinner sig, åtala dem som gjort sig skyldiga till brott i samband med dessa

⁴² Kommittén för barnets rättigheter (2023), *Sammanfattande slutsatser och rekommendationer om Sveriges kombinerande sjätte och sjunde periodiska rapport*, s. 13.

försvinnanden, och vidta åtgärder för att förhindra sådana försvinnanden och för att skydda dem mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp

Av civilsamhällets granskning⁴³ av Sveriges arbete med rekommendationerna framgår att inom området barn i migration har Sverige i stort sett inte gjort några framsteg utifrån Barnrättskommitténs rekommendationer och inom vissa delar har istället förslag som står i strid med rekommendationerna genomförts. I granskningen dras slutsatsen att det finns anledning till oro över utvecklingen för barn i migration, där flera lagändringar kraftigt begränsar deras rättigheter.

Barnkonventionen

Syftet med konventionen är att stärka barnets rättigheter genom att tydliggöra att barn är rättighetsbärare. Sverige som konventionsstat har varit skyldigt att vidta alla lämpliga åtgärder för att genomföra rättigheterna i konventionen. Det har bland annat skett genom att svensk lagstiftning i vissa delar har omarbetats utifrån konventionens artiklar och att nya bestämmelser har förts in. Bestämmelser om barnets bästa och barnets rätt att komma till tals finns till exempel i socialtjänstlagen (2001:453), SoL, och lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (1990:52), LVU⁴⁴, vilka båda är grundläggande i mottagandet av ensamkommande barn.

Nedan listas ett urval av de artiklar som är mest centrala för uppdraget. Fler än de listade artiklarna är viktiga för mottagandet av ensamkommande barn, men har en mindre tydlig koppling till uppdraget kring utökad omfördelning.

Artikel 2 – Alla barn är lika mycket värda och har samma rättigheter. Ingen får diskrimineras.

Bedömning: Alla ensamkommande barn har rätt till ett fullgott mottagande utan åtskillnad av något slag. Detta gäller avsett barnets eller dess förälders eller vårdnadshavares ras, hudfärg, kön, språk, religion, politiska eller annan åskådning, nationella, etniska eller sociala ursprung, egendom, funktionsnedsättning med mera. Genom att utöka möjligheten till omfördelning stärks möjligheterna till ett fullgott mottagande och ett strategiskt arbete utifrån rättighetsperspektiven.

Artikel 3 – Barnets bästa ska beaktas i alla beslut som rör barnet

⁴³ UNICEF Sverige (2025), *Barn är också människor och har rättigheter precis som vuxna – Civilsamhällets granskning 2025*.

⁴⁴ Socialstyrelsen (2020), *Ensamkommande barn och unga - Handbok för socialtjänsten*.

Bedömning: Barnets bästa kan stärkas om kommunen väljer, och ges förutsättningar, att arbeta strategiskt med mottagande.

Artikel 5 – Barnets föräldrar eller annan vårdnadshavare ansvarar för barnets uppföstran och utveckling. De ska stötta barnet i att få sina rättigheter uppfyllda.

Bedömning: Tillgången till god man, företrädare eller ställföreträdade vårdnadshavare kan stärkas om kommunen väljer, och ges förutsättningar, att arbeta strategisk med mottagande.

Artikel 6 – Alla barn har rätt till liv, överlevnad och utveckling

Bedömning: En kommun som arbetar aktivt med mottagandet bör också ha bättre förutsättningar att arbeta förebyggande för att motverka att barnet blir utnyttjat och exempelvis avviker som en följd av utnyttjandet.

Artikel 12 – Alla barn har rätt att uttrycka sin mening och få den respekterad

Bedömning: Genom att öka möjligheten för barnet att bli placerad i den kommun som har socialtjänstansvaret ökar också barnets möjligheter att uttrycka sin mening till ansvariga tjänstepersoner och få den respekterad.

Artikel 22 – Barn på flykt har rätt till skydd. Barn på flykt ska även få stöd och att hitta sina föräldrar eller andra familjemedlemmar.

Bedömning: Alla ensamkommande barn får idag inte stöd att hitta sina föräldrar eller andra familjemedlemmar. Dock skulle arbetet kunna stärkas genom samverkan och kunskapshöjning, vilket bedöms underlättar av utökad omfördelning.

Artikel 25 – Barn som omhändertagits av myndigheterna ska behandlas väl

Bedömning: Genom utökad omfördelning ges fler barn möjlighet att bli placerade i den kommun som har socialtjänstansvaret, vilket stärker det uppföljande arbetet.

Artikel 36 – Barn ska skyddas mot utnyttjande

Bedömning: Ett långsiktigt och strategiskt arbete hos kommunen bedöms ge ökat skydd mot utnyttjande. Långsiktighet i mottagandet ökar också möjligheten till samverkan med andra aktörer, så som regionkoordinatorerna mot människohandel.

Bedömning av barnets bästa

Eftersom de barn som berörs direkt endast är barn som anvisas på utjämnande anvisning har barnen ingen tidigare anknytning till en kommun i Sverige. Barnen har därmed inte behov av att bli placerade i en viss kommun. Behovet ligger i stället i att få sina behov som barn i migration, utan vårdnadshavare i landet, tillgodosedda. Till detta kan även ytterligare behov, som behov av anpassad skola, tillkomma.

Utifrån de dialoger som länsstyrelserna haft inom uppdraget, tidigare återrapporteringar och Socialstyrelsens inspel bedömer länsstyrelsen att barnets bästa är att öppna upp för omfördelning på nationell nivå, mellan län. Detta för att i högre grad kunna säkerställa ett fullgott mottagande där kommunen och dess verksamheter aktivt arbetar långsiktigt och kvalitativt med mottagande av ensamkommande barn. Genom ett mer koncentrerat mottagande ser uppdraget ökade möjligheter för berörda kommuner att ha en långsiktig och konstruktiv samverkan med bland annat skola, vårdinstanser och det lokala civilsamhället. Ett regelbundet mottagande ger också kommunens socialtjänst bättre förutsättningar att ha socialsekreterare med särskild kompetens. En viss koncentration av mottagandet kan också ge bättre förutsättningar för placeringsverksamheter, så som HVB.

Vid bedömningen har särskild vikt lagts vid FN:s Barnrättskommitténs rekommendation, vilka utgår från Barnkonventionens artiklar.

Rekommendationen att säkerställa att alla asylsökande barn, inklusive ensamkommande barn, skyndsamt får tillgång till psykosocialt och integrationsrelaterat stöd, hälso- och sjukvård, social omsorg och utbildning tas i beaktande på så vis att omfördelning mellan län får anses ge bättre förutsättningar för tillgång till integrationsrelaterat stöd, hälso- och sjukvård, social omsorg och utbildning.

Rekommendationen att säkerställa att ensamkommande barn skyndsamt tilldelas en kvalificerad vårdnadshavare och erhåller regelbundet stöd som är anpassat efter barnens särskilda behov kan via omfördelning höras genom att de kommuner som väljer att arbeta strategiskt med frågorna ges bättre förutsättningar att långsiktigt arbeta med rekrytering och utbildning av gode män, (tillfällig) företrädare och ställföreträdande vårdnadshavare.

Rekommendationen fortsätta att utreda rapporter om att ensamkommande barn försvinner under asylprocessen, ta reda på var de befinner sig, åtala dem som gjort sig skyldiga till brott i samband med dessa försvinnanden, och vidta åtgärder för att förhindra sådana försvinnanden och för att skydda dem mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp tas i beaktande på så vis att kompetens samlas. Därigenom kan också arbetet för att motverka att

ensamkommande barn som försvinner stärkas. Arbetet inom socialtjänsten och med externa aktörer, så som Polis och regionkoordinatorer, kan också stärkas.

Länsstyrelsens slutsats utifrån barnkonsekvensanalysen är att ett system med utökad omfördelning är i linje med barnets bästa.